

Běž ně, Andulko pro kosír,
já ti travěnky nakosím.

Nakosił í aj navázál
hned' sa Andulky vyptáváł:

Ej pověz, pověz, má milá,
ej kerého máš frajíra?

Ej nemám, nemám žádného,
tebe, Janošku, samého.

Ej pověz, pověz po druhéj,
než ti hlavěnku urúbnem!

Ej nemám, nemám žádného,
tebe, Janošku, samého.

Ej pověz, pověz po tretí,
než ti hlavěnka odletí!

Ej nemám, nemám žádného,
tebe, Janošku, samého.

Vytáhl z pošvy šabličku,
uťáł Andulce hlavíčku.

Zavázál í ju ručníčkem,
tady, Andulko, chodníčkem.

Nebohé moje chodění,
dyž je hlavěnka na zemi.

Andulku nésli mládenci,
Janoška védli zbojnici.

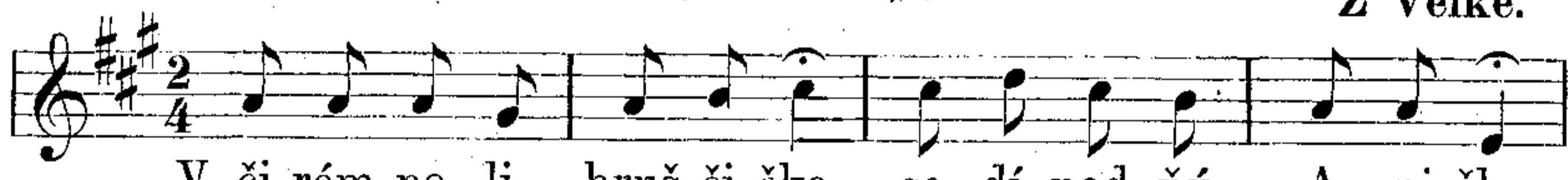
Kady Andulka nesená,
všady fialka červená.

Kady Janošek vedený,
všady rozmarýn zelený.

7.

(Svatobní.)

Z Velké.



V či-rém po - li hruš-či-čka, se - dí pod ňú A - ni-čka,



se - dí pod ňú A - ni-čka, žá - da - la si Ja - ní - čka.

V čirém poli hruščička,
sedí pod ňú Anička,
sedí pod ňú Anička,
žádała si Janíčka.

Janíček í doleťél,
paňošek mu odleťél
od bočenka levého
do srdenka věrného.

Ona na to nedbała,
enom rany vázała,
enom rany vázała,
k sobáši sa chystała.

Jak bylo po sobaší,
kázała si lože stłat,
kázała si lože stłat,
ja že ona půjde spat.

A jak bylo po ránu,
šla muzika hejnom hrát,
šla muzika hejnom hrát,
šli Aničku zbudovat.

Janíček ím povídá:
Netreba jí buděňá,
netreba jí buděňá,
dyž je všecka studená.